

La Humanitat

Any II : Núm. 264

Barcelona, dimecres, 14 setembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PER CATALUNYA I PER LA REPÚBLICA

Una República que ha realitzat la tasca que dèiem ahir, en recordar l'expropiació de les terres dels aristòcrates; una República que ha reconegut a Catalunya el principi de la seva vida autònoma; una República que ha establert una constitució laica i socialitzant, bé mereix que se l'estimi i se la defensi.

Ens hem passat molts anys lluitant per la República, a prova de sacrificis. Era, la República, la illusió de la nostra vida de catalans i de demòcrates. Una i altra condició ens empenyien a defensar-la. I encara que tingui errors, ha tingut formidables encerts. I encara que no hagués tingut aquests encerts, nosaltres la defensariem, perquè en definitiva resultarà sempre el que el poble vulgui que sia, puix és un règim democràtic. Ella és l'instrument, el laboratori propici, i hem de defensar-la i depurar-la si cal.

Recordem el que era la maledida monarquia del Borbó, els seus crims, el de Cuba, Filipines, Barranco del Lobo, Martínez Anido, els pobles amb capellà i sense escola, amb cacic i sense justícia, el naufragi moral més espantós, per comprendre tot el volum del que hem guanyat.

I aquesta monarquia vil era defensada per alguns. I entre aquests alguns, molts que es titulaven catalanistes i feien servir la bandera gloriosa de les quatre barres com a mercadeig d'interessos polítics i econòmics.

Es per això que nosaltres sabem fer tria. Es per això que la bandera republicana, la posem al costat de la catalana. Es per això que aquesta bandera que odien els aristòcrates i els monàrquics no pot ésser confosa amb la seva bandera "rojo y gualda" i no li hem de donar el mateix tracte.

Catalanistes i republicans. Homes de Llibertat i de Democràcia. Els nostres enemics, a casa nostra, són els nostres enemics de fora, encara que treguin la mateixa bandera. Els nostres enemics ací i allí són els explotadors del poble.

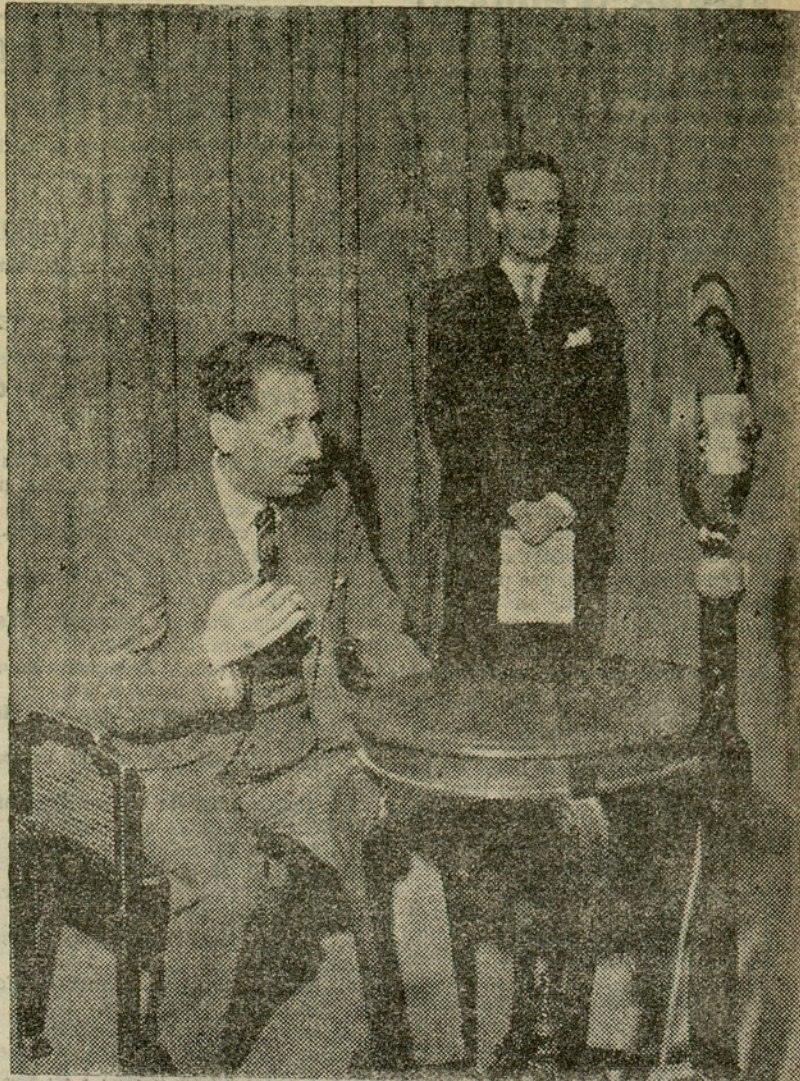
I Catalunya, enèrgica, efusiva, romàntica, ha d'anar a l'avantguarda dels moderns corrents de civilització, del progrés i de l'humanisme. Aquesta ha d'ésser la seva glòria. Visca Catalunya!

DESPRES DEL TRIOMF

Els 25 diputats que votaren contra l'Estatut

Heus ací la llista dels 25 diputats que han votat contra l'Estatut:

Velayos.
Fanjul.
Figuerola (D. Gonzalo).
Arranz.
Gusano Rodríguez.
García Lozano.
Miguel Maura.
Sánchez Román.
Lamamié de Clairac.
Ortiz de Solórzano.
Cid.
Sacristán.
Gómez Rojí.
Guallar.
Cano de Rueda.
Cuesta.
Martínez de Velasco.
García Gallego.
Casanueva.
Royo Villanova.
González.
Martín.
Algora.
García Valdecasas.
Dimas Madariaga (aquest ha votat en contra posteriorment per escrit).

Lluís Companys, en votar-se a les Constituents, el passat divendres, l'Estatut de Catalunya, com llei de la República, va adreçar-se des de Madrid al poble català, per mitjà de la ràdio, donant la bona nova. Heu-vos ací el moment en què el nostre il·lustre amic parla al poble de Catalunya

La signatura de l'Estatut de Catalunya

Ahir, al vespre, sortiren cap a San Sebastian els que formen la delegació catalana que assistirà a l'acte de la signatura de la llei reconeixent l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

L'esmentada delegació està formada pels senyors consellers de la Generalitat, Tarradellas i Gassol; l'Alcalde de la ciutat, senyor Jaume Aiguader; el cap de la minoria catalana, senyor Lluís Companys; els diputats senyors Nicolau d'Oliver, Esterlich i Puig i Ferrer.

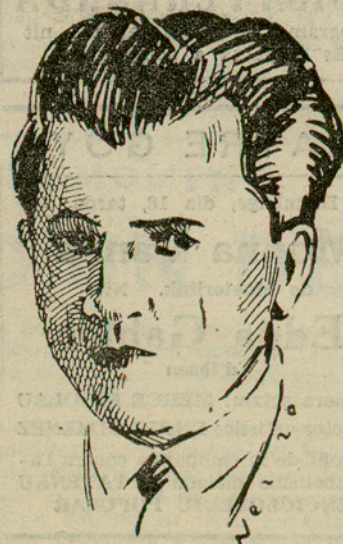
Han romàs tot el matí a Saragossa on s'els hi han ajuntat els senyors Serra i Moret i Palacín. Es probable que aquest vespre a les nou hagin ja arribat a San Sebastian.

El diputat senyor Sunyol i Garriga fa el viatge en tren per Madrid i a San Sebastian s'ajuntarà amb els altres companys de la dita delegació.

Formen part de l'expedició el Funcionari Vicens Munné, que actua de secretari de la Delegació, i el cap de la secció de Premsa, senyor Joan Tomàs.

AQUESTA MATINADA A PARIS Ha estat ajusticiat Gorguloff

Les seves darreres paraules foren: Rússia... Rússia... Pàtria meva!!

Paris, 14. — A les 5'52 de la matinalada, ha estat guillotinat Pau Gorguloff, assassí de M. Paul Doumer, president de la República francesa.

Una multitud tan gran com no es recorda en semblants circumstàncies, s'havia estacionat, des de primera hora, al Boulevard, darrera la tanca posada en el lloc assenyalat per a l'execució.

A les quatre de la matinalada arribaren, en automòbil, els magistrats, advocats i el pope ortodox Gillet, el qual havia de notificar a Gorguloff la terrible sentència i acompanyar-lo en els seus darrers moments.

Quan el botxí deixà llestos els preparatius, s'avísà al reu, que dormia, procedint-se seguidament a abillar-lo per al terrible transit. Primerament, Gorguloff es mantingué serè, però més tard pronuncià paraules incoherents: "No sóc monàrquic ni comunista", "Moro pels ideals sants dels camperols de Rússia", "Moro en defensa de les meves idees".

Gorguloff begué els dos tradicionals vasos de ron, però no fumà la cigarreta, també clàssica en aquestes circumstàncies.

El pope digué ràpidament la missa, cembregà l'assassí i acte seguit pujà al furgó que havia de traslladar-lo al cadafalc. Durant el trajecte paria, amb els seus acompanyants, de la seva dona. "La vull molt i li perdono tot el mal que m'ha fet. Demano que el meu fill sigui educat en els ideals dels quals jo moro."

Quan el furgó arribà al lloc de l'execució foren apagats tots els llums del Boulevard, de manera que aquest quedà gairebé a les fosques. Llavors Gorguloff fou pujat, pels ajudants del botxí, al cadafalc, lligat de mans i peus. El pope li cobrí el cap, perquè no vegés el sinistre aparell, i el besà, cosa que també féu el seu defensor. Gorguloff pujà, dient: "Rússia, Rússia, pàtria meva..." Tot just acabà de pronunciar aquestes paraules, quan funcionà la bàscula i la ganyeta caigué.

El públic, corprès, abandonà el lloc amb pregon silenci.

Un avis als ex-títols

En compliment del dispost pel Govern de la República i l'article 25 de la Constitució, l'Administració Principal de Correus de Barcelona, per tal d'evitar perjudicis i molesties, recorda a tots els ciutadans que ostenten títols nobiliaris, que els objectes adreçats a nom de dits ex-títols no els seran lliurats, i si els que vagin consignats al nom i cognom dels destinatàries respectius, pregant-los-hi, si ho creuen convenient, que aconsellin que els enviïn la correspondència com es fa observar.

EL SENYOR CAMBO HA PARLAT

El senyor Cambó ha parlat. Ahir, en un article publicat en l'organ de regionalisme a Barcelona, fa uns comentaris a l'aprovació de l'Estatut de Catalunya. Podia haver-se estalviat la feina. L'article és vulgar i del tot impropri d'una personalitat política. Estem segurs que els mateixos incondicionals seus hauran exclamat en llegir-lo: "Vés ara amb què ens surt En Cambó!"

Es un article, el del líder regionalista, que vol tenir mala intenció i resulta manso a no poder-ho ésser més. Repeteix els elogis que tothom ha fet als senyors Alcalà Zamora, Azaña, Bello, Ossorio i Gallardo i als diputats de Bascònia, per acabar dient — que aquesta és l'excusa de l'article — que si Catalunya té Estatut el deu als generals Barrera i Sanjurjo. Que els fets de Madrid i Sevilla han facilitat el camí per a l'aprovació de la nostra llei autònoma, ho sap tothom, i no calia, que des de les alçaries on viu, el senyor Cambó es molestés en repetir-ho.

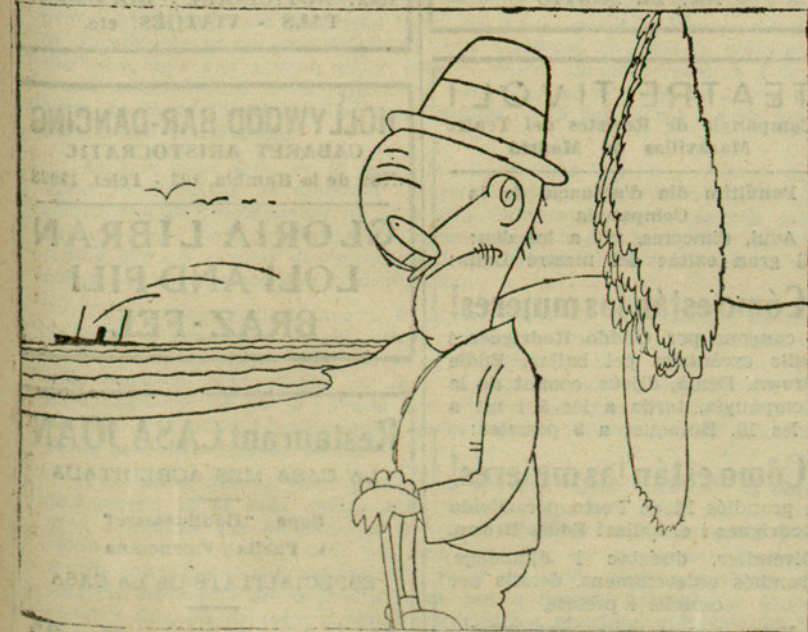
A París hi ha vuit suïcidis per setmana

A París hi ha un vintena de suïcidis per setmana. Sense anar gaire lluny en el terreny de la fantasia, els aimants de l'estadística han repartit com segueix la causa d'aquests drames:

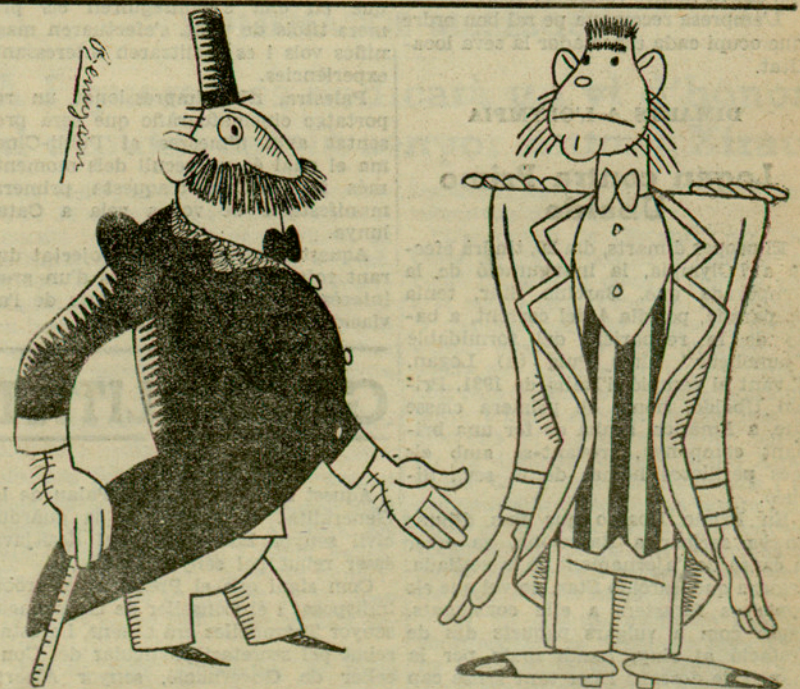
- La misèria (dos casos).
- La por de la misèria (tres casos).
- Els sofriments físics (dos casos).
- Les contrarietats domèstiques (tres casos).
- Les contrarietats amoroses (sis casos).
- La por del deshonor (un cas).
- Diversos motius (tres casos).

senyors Cambó en els fets polítics que es produeixin són com aquesta, val més que ho deixi córrer. La política de la República no és la mateixa política del temps en què el senyor Cambó servia dòcilment a la monarquia i lluitava per salvar-la. Avui cal quelcom més que un article mal intencionat.

La Lliga ha de començar a cercar-se un altre líder.

VILLA CISNEROS, CAPITAL DE LA MONARQUIA — Pobrets! Amb el gust que ells haurien enviat aquí els republicans. (De Bagaria, a "Luz")

—Que es pot veure el senyor Mar quès?
—"Està en Bata".
—Que surti com vulgui, sóc de con fiança.